

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 14. Mortificatione obtineri puritatem, lumen[que] internum res
diuinas contemplandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

nem: sic qui mortificad. studium nec-
 dum cōplexus est, nō debet idē ab o-
 rādi consuetudine abstinere, cum i-
 ipsa oratione Deo cum pijs desiderijs
 oblata à Deo & voluntatem & vires
 mortificationis exercendæ consequi
 possit. Nam etsi mortificatio orationi
 maximum præsidium afferat, tamen
 ipsa oratio idē non destituitur sua vi
 & impetrandi & merendi, si aliæ con-
 ditiones necessariæ non desint.

CAPVT XIV.

*Mortificatione speciatim in usu orati-
 onem, eorū obtineri puritatē lumenque
 internum res diuinas con-
 templandi.*

ET SI mortificatio qualicunque
 orādi modo & formæ suam vim
 & efficaciam conciliet, peculiaritè
 tamen affert orationi mentali, quan-
 do in silentio de rebus cælestibus cō-
 mentamur. Vt enim oratio illa inibi-
 tuatur, que ad modum oportet, ma-
 gnā postulat animi puritatem & ni-
 terē. Siquidem precatio mentalis non
 est aliad, quàm spiritualis diuinorum
 myste-

MORTIFICATIONE. 259

myfteriorum & perfectionum operū. *Tract. 3. de*
que inspectio ac contemplatio, vt alibi *orat. ment.*
diximus. Quocirca, sicut oculos cor-
poreos, quibus spectandę sunt res cor-
porales, claros & mundos esse necesse
est: sic oculos mentis, quibus res diui-
næ cōsiderandę sunt, opus est esse pur-
gatos & nitidos. At mortificationis
proprius effectus est, animam expur-
gare à spiritualibus sordibus. Nam præ-
ter sordes primarias peccati mortalis,
quę abluuntur sacramento pæniten-
tię, nonnullę alię quoq; licet leuio-
res animę inhaerent, quę vt non pror-
sus eam inquinēt, tamen vehementer
impediunt, quo minus aciem defige-
re possit in res diuinas. Eę sunt passio-
nes, alię que inordinatę in rem creatā
affectiones, noxę que veniales, ad quas
remouēdas seruit mortificationis vir-
tus. Etenim dum homo spontē sibi ea
commoda & voluptates seculi, quibus
viti poterat, subtrahit, & libenter am-
plectitur ea, quę carni & voluntati sue
sunt aduersa, paulatim peccata venia-
lia, ex cupiditatibus effręnatis orta,
euanescent, animusque maiorem sem-
per accessionem facit ad veram puri-
tatem.

centos tantum è populo suo delegisse hoc est, illos qui stantes, & non prostratis humi flexis, aquam è flumine in os proiecerunt. deinde singulis præbuisse in sinistra deferendam lagenam, cui inerat lampas ardens, in dextra verò tubam, ac demum conplensione lagenarum & confractione; tubarumque strepitu hostes in fugã vertisse. Idem faciunt serui Dei opera mortificationis; corda nimirum ab affectione rerum terrenarum abstrahunt, nec vili affectione inordinata illis addicti sunt, sed vtuntur tantum illis, quoad necessitas sola postulat; corpora sua; quasi lagenas terreas concutiunt varijs peccatorum generibus, & castigant, & sic victoriam contra omnes tentationes virtutum obtinent. Atque vt confractio lagenis ibi emicuit lampadam lumens, sic ex mortificatione nostra hic emicat pulcherrima lux gratiæ, & doni sapientię ad res diuinas contemplandas. O quanta animę felicitas est, hac luce perfruens, eiusque operes celestes considerantis? O quot non regiones, nouique mundi, ante nunquam inspecti in hac contemplatione se occu-

MORTIFICATIONE. 299

lis mentis obijciunt? O quanta lætitia perfunditur; dum huius lucis beneficio incredibilem mysteriorum diuinorum thesaurum intuetur? quomodo stupet, & animo suspensus hæret in consideratione immensæ Dei bonitatis & sapientiæ? quo flagrat amoris incendio, cum aciem mentis penetrat in ipsa infinitæ Dei caritatis ac misericordiæ viscera? Quod sit tam admiranda & efficax lux in oratione mentali obtinetur per mortificationis exercitium, æquum est, ut strenuè in ea nos exercemus, voluntatem nostram coercendo, cupiditates carnis refrenando, & corpora castigando: etsi enim & alia bona opera multum profint ad idem consequendum; parum tamen efficiunt sine mortificatione.

Palladius in historia sua Lausiaca *Pallad. in hist. Laus. c. 64.* narrat Panfufium sanctitate, miraculisque clarum monachum cœlesti reuelatione motum adijisse rustici tugurium, ei que Dei nomine mandasse, ut rationem vitæ antea ctæ sibi redderet. Rusticum autem; Dei nomine audito, respondisse. Ego homo peccator sum: vitæ autem meæ hæc est institutio.

Matris

Matrimonio iunctus sum huic mulie-
ri tribus autem liberis editis de ser-
uanda deinceps castitate, & habita-
tione separata inter nos conuenimus
& iam ipsos triginta annos seiuncti
viximus. Operam deo peregrinis, &
egenis hospitio recipiendis; appono
illis, quod habeo, & neminem va-
cuum dimitto. Si quem e populo re-
fiscam inopia aliqua laborare, cum
quibus modis possam, solor & iuuor.
Si aliquos inter se discordes reperio,
conor eos conciliare. Liberos ea ho-
nestate morum imbuo, vt nemo ma-
re de eis queri possit. umenta, vt nullo
li damno sint, procuro, & nequid a-
lienum in domum meam inferatur,
vigilo. His auditis Panfusus ex parte
Dei ei benedixit, & addidit. Vnum
tantum tibi est necessarium, nempe
primaria quaedam virtus, quae est, no-
titia affectuosa Dei, eamque conse-
qui non potes, nisi relinquis mun-
dum, & crucem Christi suscipias. Pare
consilio rusticus, & moentem in
montem sequitur, in oratione & me-
tificatione se exercet tanto cum fru-
ctu, vt morientis animam Panfusus
gloria

MORTIFICATIONE. 295.

gloria mirabili fulgentem viderit ab
angelis deportari in æterna taberna-
cula. Affectuosam autem vel sapidam
Dei noritiam S. Panfufius appellabat
ardentem illum amorem vnitiuum,
quem rerum diuinarum contempla-
tores in oratione experiuntur, cū per-
fecti sapiētiz doni auxilio. Ad obtinē-
dū autem hoc nobile donum sapien-
tiz, & pretiosum illum rerum diuina-
rū gustū meritò agnoscebat idem san-
ctus opus esse mortificatione propriæ
volūtatis & carnis castigatione, quā
habebat crucem Christi, & idcirco rursū
cū illum deduxit ad locum, vbi com-
modè in ea ferenda se exercere posset.
Nam quamuis quouis in situ vel lo-
co hoc donum obtineri queat, tamen
præstat eligere semper commodiorē,
vbi plura adiumenta suppetant, &
impedimenta absint pauciora. Deni-
que hinc discimus eos qui operam
sauare volunt orationi mentali, sa-
luberrimè se dedere mortificationi
omnium prauarum cupiditatum,
tum vt puritatem & lucem animi,
de qua diximus, consequantur, tum
vt muniti sint contra multos lapsus
peris.

pericula, & detrimenta. Experientia enim quotidiana liquet, eos qui humilitatis & abnegationis sui studia refugiant, nec consilia Patrum spiritualium sequuntur, turpissimè sæpe à demone, carne, & mundo in fraudem induci. Vnde alicubi & Gregorius. Sa-

Et. de moralic. 22.

Et inquit, viri, qui à mundi operibus non corpore, sed virtute sepiantur, laboriosius dormiunt, quam vigilare patiuntur: quia in eo, quod actionis huius seculi deserentes superant, robusto conflictu quotidie cõtra semetipsos pugnant, ne mens per negligentia torpeat, ne subacta ocio ad desideria immunda frigidescat.

CAPVT XV.

Mortificatione orationem mentalem etiam in eo iussari, quod internam pacem & solatium spirituale conciliet.

QUONIAM orationis mentalis exercitatio ingentem fructum affert vitæ Christianæ, ut alibi demonstrauimus, congruens est, ut eam